

Mál nr. 222/2016
M og
vátryggingafélagið V v. ferðatryggingar greiðslukortatryggingar.

Greiðsluskylda vegna sjúkrakostnaðar erlendis í tengslum við meiðsli á hné 13.9.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 15.7.2016 ásamt fylgiskjölum 1-15.
2. Bréf V dags. 2.9.2016.

Málsatvik.

M segist hafa verið að hlaupa yfir götu þegar hún hrasaði og meiddist á hægra hné. M krefst bóta úr ferðatryggingu sinni vegna erlends sjúkrakostnaðar. M vísar í vottorð grískis bæklunarskurðlæknis um að M hafi fundið strax fyrir sársauka við göngu eftir að hafa hrasað og fái sá skilningur stoð í matsgerð Sigurðar Thorlacius læknis dags. 4.2.2016. M varð einnig fyrir slysi þ. 23.3.2013 og fékk þá áverka á vinstra hné og bak og vísar í gögn þar að lútandi, en M segist ekki hafa þjáðst af einkennum frá hægra hné eða notið læknishjálpar og/eða meðferðar vegna þess. V hafnar bótaskyldu og segir málavexti eins og M lýsi í tjónstilkynningu vera aðra en hún lýsi í málskoti en þar segir „Var að flýta mér yfir götu, var nærri dottin. Hné gaf sig með miklum sársauka” V segir að þessi lýsing á atvikinu sé í samræmi við það sem M lýsi um tildrög slyssins á matsfundi. V vísar til upplýsinga í gögnum málsins um að M hafi í tengslum við þetta slys 23.3.2013 fengið mikið högg á bakið og hlaut við það m.a. brot á brjósthrygg og spjaldhrygg og áverka á bæði hné. Einnig bendir V á að það komi fram í gögnum málsins að M hafi sögu um álagsverki í hægra hné í tengslum við fjallgöngur. V telur að miðað við lýsingu M í tjónstilkynningu þá sé ekki um slys eða sjúkdóm að ræða í skilningi vátryggingaskilmála. Þá telur V að miðað við læknisfræðileg gögn megi álykta að einkenni M stafi af fyrri meiðslum vegna slyssins sem hún varð fyrir 23.3.2013. V vísar í vátryggingaskilmála þar sem segir að V bæti ekki kröfur vegna hvers kyns slysa, veikinda og sjúkdóms sem hinn vátryggði hefur þjáðst af og hefur notið læknishjálpar og/eða meðferðar við á síðustu sex mánuðum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. V hafnar því að M hafi ekki þjáðst af einkennum frá hægra hné eftir slysið 2013 enda komi fram í læknisvottorði 14.6.2013 að bæði hnén hafi glennst í sundur og M fengið valgus álag á bæði hnén. Þá vísar V í læknisvottorð frá 17.12.2015 þar sem kemur fram að sennilega hafi gömul áverkamerki á krossbandi skipt máli í meiðslunum árið 2014.

Álit.

Í örorkumati læknis dags. 4.2.2016 kemur fram að M hafi í fyrra slysi 23.3.2013 fengið áverka á bæði hné og í slysinu sem hér er til umfjöllunar þan 13.9.2014 hafi M hlotið áverka á hægra hné og eftir það varanlega versnun einkenna þaðan. Þá segir að M hafi fyrri sögu um álagsverki í hægra hné í tengslum við fjallgöngur og hafi gengist undir speglunaraðgerð fyrir um það bil 12 árum. Þá segir að sjúkdómsástand hægra hnésins verði að mestu rakið til slyssins 13.9.2014 þó líkamlegt ástand M eigi ákveðinn þátt í sjúkdómsástandi hægra hnésins. Í læknisvottorði dags. 21.12.2015 kemur fram að M hafi verið í þjálfun vegna fyrra slyssins fram á haust 2013 og síðan leitað til læknisins 14.1.2015 eftir slysið sem hún varð fyrir 13.9.2014. Í læknisvottorði dags. 17.12.2015 segir m.a. að M að í fyrra slysinu (þ.23.3.2013) hafi M slasast töluvert á vinstra hné er hún sleit krossband, en var að auki líka með áverka á hægra hné og í seinna slysinu (þ.13.9.2014)

sé eins og að liðbandið fremra á hægri hné hafi gefið sig enn frekar en M hafi greinilega fengið áverka á það liðband í fyrri slysinu.

Ljóst er af því sem að framan er rakið varðandi heilsufarssögu M að hún hafði orðið fyrir einhverju hnjaski á hægri hné í slysinu 23.3.2013. Í lækisfræðilegum gögnum verður ekki annað séð, en það hafi ekki háð M svo nokkru hafi numið. Atvik þau sem M lýsir hvort heldur er í málskoti eða tjónstilkynningu bendir til þess að skyndilegt utanaðkomandi atvik hafi orðið þess valdandi 13.9.2014, þegar M þurfti skyndilega að flýta sér yfir götu, að hún varð fyrir þeim áverka sem þá áttu sér stað þ.e. að hægri hné gaf sig. Þá vísar V til ákvæða váttryggingaskilmála þar sem segir að félagið bæti ekki kröfur vegna hvers kyns slyss, veikinda og sjúkdóma sem hinn váttryggði hafi þjást af og notið lækisþjálpar og/eða meðferðar við á síðustu sex mánuðum fyrir greiðslu staðfestingargjalds vegna ferðar. V hefur ekki sýnt fram á með afgerandi hætti að M hafi notið lækisþjálpar og/eða meðferðar vegna vandamála frá hægri hné síðustu sex mánuði áður en hún greiddi staðfestingargjald vegna ferðar sinnar. Sönnunarbyrði um að skilyrði undanþáguákvæðis váttryggingarskilmála þess efnis hvílir á V. Umrætt undanþáguákvæði váttryggingaskilmála eiga því ekki við miðað við fyrirliggjandi gögn í málinu og M á því rétt á bótum úr kortatryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr kortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 27.9.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.